

کراکه.. جوانی و تراژیدیا

هاشم سهراب

(۲ - ۲)

ئیدی دهگه ریمه وه بۆ خوتندنه وه که وینهی کراکه له سه ره تا وه له سه ره ئاستی دارپشتن و ده برین و نیگا وه، دوو چاری جوژیک له شوک و تیپرامانمان دهکات، ههست دهکیت وشه که دهستی بۆ براوه و کایه ی له گه لدا کراوه، رهنگه وهک ده رکه وتنی یه که م رستیک وینه ی جیاجیای زهینمان له لا دروست بکات، وهک کاره لاک، کراکه، قراکه، سورینچکه، قولى گوئ، کراکه ی گوئ... تاد، دواتر پرۆسه ی میتافۆری «لاکان» مان بیر ده خاته وه «ده کریت له میتافۆری ئه ده بیدا هه ر ده لاله تیکى تایه تی ناشایسته بۆ ناویک بگۆریت، یان بۆ ده لاله تیکى تر، کراکه له وشه ی «کراک» ه وه هاتو وه، یان دهستی بۆ براوه و پیستی ئه ی «ه» بۆ زیاد کراوه، کراک بۆ خوئى مادده یه کی هۆشبه ره وه له به ردی «کۆکایین» ه وه دروست کراوه، له پۆلینی ئه فیون و کۆکایین و هه شیشه، هیندییه سووره کان له سرووتی ئایینیدا گه لای کۆکایینیان ده جووی، رهزا عه لی پوور له مه سیجیکدا جه ختی له سه ره ئه وه کرد که ناوونیشانی دو وه می کتیه به که ی که [زامورا، یان کومبى زانکاریتا] یه، ئه مه ش جوژیک له ویرد و مادده ی هۆشبه ره

هیندییه پیست سووره کان له سرووتی ئایینیدا به کاری ده بن، به لام بۆ کراکه، رهزا عه لی پوور له جه ختکردنه دا، له ده سپیکه وه ده یه وئ به روانینیکی «لاکان» ی پیمان بلتیت، زمان خاوه ن بنیادیکی ناخودئاگاییه و ئه وه زمانی نهسته گوزارشت له هزر و شتگه له کان دهکات و کایه به وشه کان دهکات و وینه ی دهگمه ن و دانسقه ده خولقییتیت. کراکه وهک مادده یه کی هۆشبه ره به ره وه جیهانی چهندان شاعیری جیهانیمان راده مالتیت که له ریگه ی به کاربردنی مادده ی هۆشبه ره وه پرۆسه ی شیعرییان ئه نجام ده دا، له وانه ئیدگار ئالان پۆ، شارل بۆدلیر و ئارسۆر رامبۆ و چهندانی تر، زمان بۆ خوئى کرده یه کی ناخودئاگایی منی شیعره، کاتیک به نه شئه ی هه شیش و کراکیش ده فرۆشیت، دوو جار دوو چاری هۆشبه ری دیت، بۆدلیر پیتی وایه له چرکه ی مه ستیدا، ته نیا داویکی باریک له نیوان عه قل و زماندا ده مینیتته وه، ئیستا پیوسته هیدی هیدی رووه جیهانی پۆلیفۆنی «فره دهنگی» کراکه بیه وه که لیوانلیتیه له دیالۆگ ئاخۆ ئه م «باره»، یان ئه م جوانییه چییه؟ که

له دنیای میتافوردا ههولئ دهستگیرکردنی دهریت، کیشهی گهورهی «رامبو» له نووسیندا ئهوه بوو که جوانی دهستی بهسهرناگیریت و دهست پیتی راناگات و بهیدهست و دهسته مۆناکریت، جوانی په رستگه، یان پرووناکییه له روخساری درهوشاوه و جهستهوه هه لده قولیت، کردهی نووسین بهرهو کراکه بوون و هه شیشاندن دهبات، بویه دهق لای فرووعی فروخزاد پتویسته چهشنی تلپاک وهرگر بهرهو نه شئه و مهستی بهریت، هه لبه ته رهزا عهلی پوور له بهکاربردنی تهکنیکی پۆلیفونی و دیالوگدا سوودی له کارکردنه کانی «باختین» وهرگر تووه له سهر رۆمانه کانی دهیستویفسکی، که پیچه وانهی تاکدهنگی و مۆنولوگه.

تۆج غه مگینی وهک له حه له ب بارت هه بئ

قاسیدیکی به متمانهت له قهنده هار

- بهم کویتستانه له عه تپیه -

دهست نه که وئ

درتزه به جوانییه که ت

بهو بارا بده

دهشی له م خویندنه وهیه دا له ده رکه وتنی بابه ته کان چهشنی دیارده وهک خوی سوود له فینۆمینۆلۆژیای هوسرهل وهر بگرم، واته گه رانه وه بۆ خودی شته کان و کردهی هه لئواسینی زهینی و مه به سته گه رای، واته هه یج هه ستیک بئ مه به ست نییه، هاوکات سوود له فۆرمالیسته کانی رووسیش، له تازادیدان به وهرگر له لیکدانه وهی ده لاله ته کان، هه روه ها سوود وهرگرتن له ره هندی میترووی له هیرمنبۆتیکای گادامپردا، وپرای گه ران به دوای مانا دواخراوه کان

به پیتی تیوری هه لئه شان وه گه رای بی جاک درتدا، له ده سپیکی نووسیندا وشه ی «بار» مامه له یه کی ره گه زدۆزیبانه ی له گه ل ده کریت.

وشه ی بار له فهرهنگی هه بنانه بۆرینه دا کۆمه لیک و اتا له خو ده گریت، بار = ئه وهی له سهر پشتی باره به ری داده نین، داب و ئاسایی، دنیا له باری خو ی نه ماوه، کاروبار، ئه رک و رهنج، ئه مان چه ند بارت گرانه، به لام له کراکه دا گرنگ ئه وه یه ئه م وشه یه له سیاق- نیوکۆبیدا- چون به کار براوه و ده لاله تی وشه که چون به ره و خه یال و بیرکردنه وه مان ده بات و چپتر و جوانیمان بئ ده به خشیت، لیره له م تیکسته دا «بار» هه م باری سه ریشتی باره به ره، به لام باریکی ئیستیتیکی، هه م بارو دۆخه، حه له ب شاریکی دیرین و پر دانیشتونانی ولاتی شامه - سوریا- و به پیشه سازی به ناوبانگه، به لام قه نده هار شاریکه له ئه فغانستان و له رووی زۆری نیشته جئ بوونه وه دوای کابول و هه رات دیت، به بازرگانی به رو بوومی کشتوکالی به ناوبانگه، له پیش زابین به شاریکی دیرینی ئیزیدی نشین به ناوبانگ بووه، به لام ئیزیدییه کان ئه وکات قه تلوعام و کۆمه لکوژی کراون، ده شپت له دهقی کراکه دا ئه م ناوه ینانه خو ی له خویدا ئامازه بیت بۆ کۆمه لکوژی ئیزیدییه کانی «شه نگال» له م سه رده مه ی ئیمه دا، پروانه «ویکیپیدیا» سه باره ت به قه نده هار، دهقی کراکه وهک تیکستیکی هیمایین به پینج بهش نووسراوه، به شی یه که م تا چوار دیالوگه له نیوان سووزه ی له ت و کوتبووی منی شیعر و «سه نه م» دا،

سه نه م به ره مه می دهستی بتکاره یه کی کارامه یه، هه م جوانی بئ به خشیه هه م پیرۆزی، به لام سووزه چۆن مامه له له گه ل جوانی و ناخی سه نه م دا ده کات.

له پانتایی ده قدا خوینه ر هه ست به ئامازه گه لیک ده کات، یان به شیوه یه کی تر ئامازه گه لیک ئامازه ن بۆ قوئاغی ئاوینه بی «لاکان» و سووزه و هیمما و خه یال و ریال، که له ده روونشیکاری و پروانیه کانی «لاکان» دا جه ختیان له سهر ده کریت، سه نه م وپرای ئه و جوانییه ده گمه ن و دانسقه یه ی، خالی نییه له مه ی نه ت و تراژیدیای کانی بوون، به لام سووزه ی منی شیعر له سه ره تا وه سه رقالی چپتردنه له ئۆرزه، ئه م بابه ته یه لای «لاکان» به م شیوه یه ده که ویتته وه ئیتمه هه رگیز به و شته ی که ده مانه ویت ناگه یین، هه ریوه چه زیشمان تیربوونی نییه، دهقی کراکه بۆ چپتر بردن له ئۆرزه سه رقالی یاری زمانییه، خوینه ر راسته وخۆ له به شی یه ک تا چوار، هه ست به م گه مه و کایه ی زمانییه ده کات و زۆرجار هزری ناماقوول و دهرپرینی قیزه ونی زمان خو ی له چه ند وشه یه کدا به رجه سته ده کات، واته گوزارشت به بئ باکی سه رقالی دهرپرینه، به شیوازی ته نز و گۆله ز و گالته جاری، دهرپرینی له باره ی جوانی و بوون و مه رگ، وشه ناشایان و ناشایسته کانیش پتوه ندیبان به ژبانی مرۆقه وه هه یه، وهک تا قه وشه ی میز و پبیسایی، ئاخه ر واتای بئ بنه رته ی بوون له حاله تی پیشکه وتن و له سهر جیکه وتندا دهرده که ویت، له وئ هه ست به مه ی نه ت و تراژیدیای بوون

دهكریت، بوون لهوئ به شیتوهیه کی شاراوه له بهردهم جوانیدا خوئی مهلاس داوه، کراکه زیاتر له م چوار به شه دا کار له سهر گهمه ی زمانی و سیستمی ئماژه دهکات، بابه ته هزریه کان به شیتوازیکی هیما ئامیزی برووسکه یی ئماژه یان بو دهكریت، به لام به شی پیتجه م که تاییه ته به «حه سهن». ی هاوړتی «رهزا عه لی پوور» له م به شه دا توخمی مؤنؤلۆگ ده ست به سهر دنیای گپرا نه وده دا ده گرت و ژبانی «حه سهن» که له ژباندا نه ماوه، به شیتوازیکی شیعر گه رای ی ده گپرتته وه (پؤل ریکۆر) گوته نی که س وه ک ده ق به جوانی خوئی، خوئی ناگپرتته وه.

پیم باشه دواتر باس له کاره کته ری «حه سهن» بکه م، په نگه بهر له مردنی له بواری ناساندنی جوانی «سه نه م» دا رۆلۆکی گرنگی گپرا بیت، چونکه منی شیعر له کراکه دا دوو جار به وشه ی کراکه «له وه یه هیما نه شته و مه ستیبه کی ده روونی بیت له رپگای جوانیبه وه» به ناوی کاره کته ره کانیدا ده لکیتیت، جار یک به ناوی سه نه م و جار یکی تر به ناوی «حه سهن»، ئه گه ر هزا عه لی پوور له کراکه دا له رووی ته کنیک و یاری زمانیه وه سوودی له شه پۆلی شیعی زمانی به راهه نی وه درگرتیت و له رووی بزاقی وینه و کیتله و جووله و پیکهاته ی شیعریش له شیعی حه جم و مانیفیسته به ناویانگه که ی شه پۆلی حه جم، به تاییه تی بو روانی چمه کی جوانی، وه ک بارستیبه کی کراکه بی که هم جه وه هری سوژه مه ست ده کات، هم سیستمی لیل و ئالۆزی زمان، چونکه له بنه ره تدا ده ستبردن بو

وشه ی «کراک» و کردنی به کراکه، ئه م ده ستبردن بو وشه ی «کراک» و کردنی به کراکه، ئه م «ه» یه ئماژه یه بو بوون و لایه نی ئانگایی مرۆف، مرۆف وه ک بوونه وه ریکی زمانی له سهر بنه مای ناخود ئانگایی ئه فریندراوه، واته خاوه ندی ناخود ئانگاییه کی پراویر له هوشبه ری کراکی تیا نیشته جیبه، ده شیت ئه مه ئامـاژه بیت بو روانینه سایکؤلۆژیبه کانی ده روونشیکاری له لای فرۆید و دواتر «لاکان»، واته مرۆف له کراکه دا ئه و بوونه وه ره عه قلانی و هاوسه نگ و شیک و ریکویپکه نیبه.

سوورژه ی «سه نه م» یش وپرای جوانیبه دلر فینه که ی، لیوانلیوه له تۆی فۆیا و شیزۆفرینیا و هیستریا- سه نه م کچه، یان ژنیکی جوانه هیدی هیدی زینی رووی له شیتیه، ئه م حاله تی پیکهاته ی ناخود ئانگاییه، دوا جار لای «ژیل دۆلۆز» له «دژه ئویدی» دا چوار چیپوه ی خاانه واده یی تیده په رتیت، یان ده به زینیت و سه رجه م کۆمه لگا ده گرتته وه، کراکه که له ده سپیکی نووسینه وه، راستتر له رسته ی یه که مه وه.

تۆچ غه مگینی وه ک له حه له ب بارت هه یی

تا دوا رسته ی کۆپله ی یه که م..

درتزه به جوانیبه که ت

به و بارا بده

دهنگی ورتنه ئامیزی «منی شیعره» خو له گه ل سوورژه ی خویدا ده دوتیت، ئه م کۆپله یه له بنه ره تدا بریتیه له ئه لیگۆریبه ک -al legorie.. پارچه یه کی هیما یینی زمانیه و چیرۆکیکی هیما یین ده گپرتته وه، له هه مان کاتدا چه شنی

کۆپله یه کی ده سپیکی کراکه کلیلی ده قیکی پۆلیفۆنییه، واته تیکستیکی فره دهنگی و له رپگه ی دیالۆگ و پارادۆکس و گپرا نه وه و ئایرۆنییه تی زمانه وه گه شه به ده رکه وتن و پیتواری - غیاب» ی مانا و ده لاله ته کان ده دات، دهنگی دووم که به شیتوه ی دیالۆگ وه لامی دهنگی یه که می میتافۆر ده داته وه دهنگی «سه نه م» ه، سه نه م وه ک کچی، یان ژنیک خاوه ن جوانیبه کی ناوازه یه، به لام وه ک پیکهاته ی جهسته یی، میتینه یه کی ئاسایی نیبه، ده شیت به قلد و ئاوه ژوو کردنه وه ی هاوکیشه ی بایؤلۆژی که سایه تی «سارازین» ی کاره کته ری به ناویانگی «به لزاک» که «رۆلان بارت» کاری له سهر کردوه، پیکهاته ی جهسته یی کاره کته ری سه نه م سهر به ره گه زی چواره م بیت، واته له شکل و روخساردا سیما و رواله تیکی کورانه ی هه بیت، که چی وه ک پیکهاته ی جهسته یی کچ بیت.

له بۆنی بن هه نگلت خو شترت دی تامی کورپک ده ده ی لات وایه له تامت کردبوو

ناتۆ بۆنی کاول ده ده ی، بنمیچه کانی

مندالیت خانه خه راب

تا کو خو ت مه وازی بژمیره

له شو تینیکی تری پیتش ئه م پرگه به:

سه نه م

بۆنی شیله ی پیاو

ده ده ی

هیشتا بۆنی ته خت و موپله جلفه کان

توندر بشۆ توند

ئاو نایا

چی زمانی کارمه ندی بیمه و

ته‌مه‌نه ترسنۆکه‌که‌ی

له‌سه‌ر ناوت

له‌سه‌ر ناوکت

بسوو

بسوو

هه‌وا نایبا

سه‌نه‌م له ده‌سپێکی نووسین و کۆپله‌ی یه‌که‌مدا، به‌م شێوه‌یه‌ به‌شداری دیاڵۆگه‌که‌ ده‌کات:

پاست ده‌که‌ی

پێک په‌نگێکی شه‌رمیونم

لار ئیمزایه‌کی گۆشه‌گیر

له‌ په‌نجه‌ی نه‌قاشیکی بێکاره‌دا،

په‌نگه‌ خولقاندنی که‌سایه‌تی «سه‌نه‌م» له‌ کراکه‌دا، وه‌ک هه‌ستی (ئه‌نیما و ئه‌نیموس) که‌ زانای ده‌روونشیکاری سووسری کارل گوستاف یۆنگ جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کات، له‌لایه‌ن منی شیعه‌ره‌وه‌ کایه‌ی له‌گه‌لدا کرابێت، چونکه‌ «سه‌نه‌م» له‌ کراکه‌دا، به‌ره‌مه‌می خه‌یالی زمانی و خه‌یالی سێکسییه‌، چه‌شنی که‌سایه‌تی که‌چه‌ لاواز و بنێس و به‌ژن بلندی «سۆفیا» که‌ لای عارفه‌کان هێمای جوانی و عیشق و هه‌لایساندنێ چرکه‌کانی ده‌هوشانه‌وه‌یه‌، به‌لام سه‌نه‌م تا دێ جوانی جه‌سته‌ی له‌ ده‌ست ده‌دا و له‌لایه‌ن گورگه‌کانی کۆمه‌لگاو، په‌لامار ده‌دریت و دووچارێ شکست دیت.

نه‌ۆمه‌ جیاوازه‌کانی هه‌موو ئه‌و

کۆپانه‌ی ده‌نگیان کردوو،

هه‌موو ئه‌و ماشینه‌ ئالۆشانه‌ی

سواریان بردوو خێراتر بکه‌وی.

ده‌شیت له‌ جیهانی شیعه‌ردا «جوانی» گرنگترین سه‌رچاوه‌ی نووسین بیت، چونکه‌ جوانی کاتێک ده‌رده‌که‌ویت چه‌شنی هه‌شیش و کراک سیستمی زمان به‌ شه‌پۆله‌کانی

هه‌ست بارگای ده‌کات، به‌ تاییه‌تی جوانی جه‌سته‌، به‌لام خودی جوانی، چه‌شنی شنه‌ و پرشنگیکی راگۆزه‌ره‌ و هه‌رگیز راده‌ست و ده‌سته‌مۆ ناکریت.

«پامبـ» له‌ زۆریه‌ی تێکسته‌کانیدا به‌ده‌ست راده‌ست نه‌بوونی جوانیه‌وه‌ ده‌نالینیت، به‌لام جوانی سه‌نه‌م له‌ کراکه‌دا له‌ ئالۆش و خروۆشانی ئیروۆتیکا و پۆرنۆوه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریت، واته‌ سه‌رچاوه‌ی چیژ و لیبیدی سێکسییه‌، که‌چی له‌ سه‌ره‌تادا «منی شیعه‌ر» که‌ هیتزکی مه‌عریفیه‌ و له‌ خه‌یالی سێکس به‌ده‌ر نییه‌، وه‌ک بتیکی لیوانلیو له‌ پیرۆزگه‌راییی له‌ سه‌نه‌م ده‌روانیت، سه‌نه‌م جوانیه‌که‌ پتویسته‌ بیه‌رسترت، که‌چی دواتر جووله‌ و جوانی جه‌سته‌ هیتدی هیتدی له‌لای منی شیعه‌ر، سنوره‌کانی ئیستیتیکا ده‌به‌زینیت و له‌ جیهانی پراوپر له‌ خروۆشانی سێکسییدا ده‌گیرسیته‌وه‌.

ئێمه‌ جوانیه‌کانی تۆ ده‌گوشین

له‌ژیر ریزی ددانه‌گانانا

ئێمه‌ ناسکی تۆ له‌ به‌ینی رانانا

که‌ پرن له‌ به‌رازی نووستوو

ئێمه‌ زرافیه‌کانت له‌نیتوان

رووشایی تووگانا.. تووش ئه‌بین

ئێستا سه‌نه‌م چه‌شنی «ماربا» ی «یازده‌ خوله‌ک» ی پاولۆ کۆیلۆ-چرکه‌ شه‌به‌قی و سۆزانییه‌کانی ده‌نوسیته‌وه‌، ده‌ق به‌شێوازیکی هێمایین و ئیماژ و ئامازه‌ کۆمه‌لیتیک رووداوی شاراوه‌ ده‌خاته‌ روو که‌ پێوه‌ندیان به‌ ژبانی سه‌نه‌مه‌وه‌ هه‌یه‌.

ئهو رۆژانه‌ی له‌ منالیمما

وه‌ربووون

سێبوو

ئهو کچه‌ی به‌ پیاوه‌تیمما

هه‌ناسه‌ بوو

هه‌رس و هاوسنی بووی

تا دێ دیمه‌نه‌ سێکسییه‌کان له‌ پرستییک وینه‌ی جووراوجۆردا به‌رجه‌سته‌ ده‌کرین.

به‌ که‌وتوویی لاقه‌کانت به‌خۆیه‌وه‌

مه‌ستتر ده‌بێ

لاره‌ولا ده‌گه‌ریته‌وه‌ میواندار

به‌ که‌وتوویی بلتی

بیوورن!

وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌نه‌م به‌نه‌یینی سێکس ده‌کات و ئه‌وی دی له‌ درزی ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌یه‌که‌وه‌ به‌ دزییه‌وه‌ نیگای ده‌کات و چیژی لی ده‌بات،

من مه‌غزم ئه‌زانم مه‌ره‌زه‌ و قاوه‌یی

ده‌سووتی!

ئهی سه‌نه‌م

ئهی به‌ردی داکه‌وتوو به‌ سه‌ختا

ئهی ناوی راکشاو به‌ توندا

هه‌پچاوه‌یج

ده‌کریت له‌ کراکه‌دا له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی له‌ چه‌مکی واتا بگه‌ریتین، له‌جیهانیتیک بگه‌ریتین که‌ منی شیعه‌ دروستی کردوو، واته‌ چه‌مکی واتا وه‌لانیتین. چۆن خه‌ودیتوو له‌لای «باشلار» له‌ کلپه‌ی مۆمه‌که‌ راده‌مینیت و هیتدی هیتدی به‌ره‌و تێپرامان و به‌کتاگه‌راییی و نوستالیژیای ده‌بات، منی شیعه‌ر به‌ هه‌مان شێوه‌ له‌ ریتگه‌ی خه‌یال و خه‌یالبردنه‌وه‌وه‌، له‌ کلپه‌ی جوانی «سه‌نه‌م» راده‌مینیت و له‌ پانتایی ده‌قی کراکه‌دا جیهانیتیک ده‌خولقینیت له‌ زمان، ئاخ‌ر کلپه‌ی ئاگری جوانی «سه‌نه‌م» به‌شێوه‌یه‌ک ده‌یورووژنیت به‌ره‌و خۆدواندن و ورتنه‌ی ده‌بات و منی شیعه‌ر له‌ ریتگه‌ی جوانی روخساری سه‌نه‌مه‌وه‌ جیهانیتیک تاییه‌تمه‌ندی شیعه‌ری ده‌خولقینیت

پراوپر له نیشانه و ناماژه و
ئاسه واری زمانی ناخودئاگا،
جیهانئیکی شیعی له ریگه ی
میتافوژی زمانیه وه خولقیتراره،
تیییدا ئاره زوو، یاری به چیتره
ئیرۆتیکه دهکات.

جانتاکهت

چه سیتیکه برین پیچ

- نه ویکهت بیپیچه -

تۆ ئیسته جانتاکهت

کریم و کلینیکس، دوو ماتیک

- بۆ مۆدو مهبادا -

تۆ ئیسته جانتاکهت سه نه م

سیتوئیکه چرچ و له ته مۆزیکه

رهش

- ره شایی -

مۆز بخۆ

پنسته که ی بۆ پیستت قازانجه

تۆ ئیسته مۆزه کهت، جانتاکهت

پره له پۆتاسیۆم، کالسیۆم،

مه گنیسیۆم، سیتو بخۆ، سیتو

له بیبل، بۆ ته قه تهقی ئیسکی

ئه ژنۆت

ئیتواران مۆز بخۆ و پرته قال

به یانیان ناناناس

- ناناسی -

تۆ ئیسته جانتاکهت

تۆ ئیسته جان تاکه تی

سووژهی لهت و کوتکراوی «منی

شیعر» به شیوه ی ورینه و بهرستیک

سه جع و سه روا له پیروژگه رای

جوانی ئۆیژه یه ک ده دویت که له نیو

کۆمه لگا دا خه ربکه جوانیه که ی

دوو چاری شکست دیت و بهروانی

«هایدگهر» ی بوونی ره سه نی

له ده ست ده دا، داووده زگا و

ریتکخراوه کانی نیو کۆمه لگایه کی

کۆنترۆلکراو، هزر و جوانی لی

ده سه ننه وه و له شوئینی ئه و بی

ده که نه وه، سه نه م بوونه و له مالی

زماندا نیشته جیهه

مالی عیشق

به خستی جوانی

هه لچنراوه

مالی جوانی

به خستی ناگر

«ه. سه راج»

له م که شی تیرامانی کلپه ی ناگری

جوانیه ده، ورینه و قسه

بزرکاندنه کانی سووژه بهرده وامه

سه نه م

شتیکه وا زانراو پیت ده تی:

رۆژانیک لیوت لیوتر بوو

قسه کانت قسه تر بوون

رپک وه ک که شفی خزمایه تی

هه نجیر و ئینجیل، فیل و سۆفی

ئه لف و نالف

وه ک که شفی دژیایه تی درزه کانت

و ده رزیه کانی بیمارستان

هاوریکهت هه سستی ده کرد

که شفه کانی لی دزیوه

سووژهی منی شیعر تا دیت له

جوانیه کی پیروژگه را ده دویت، که

له لایه ن کۆمه لگا وه خودی

داگیرکراوه، جوانیه ک تا دیت

رووی له که وتن و شکسته،

نازانی بوون غه مگینه

نازانی هه وا ناشاده هه میشه

بلی کچی تو شیعی، شیعیه تی

چه تیو

شیعیکی تیکشکاو

وه ک چۆن لای «پۆل دومان» هه ر

خویندنه وه یه ک تییدا

«ناخویندنه وه یه ک» هه شار دراوه،

ده ق هه میشه به کراوه یی ده مینیتته وه

و دوا خویندنه وه بوونی نییه، له

شیعی نویدا ده شیت دیاری کردنی

جیهانئیکی تاییه تی شیعی کۆتا

جیهان نه بیت، به لکو کۆمه لیک

جیهانی نادیا ری په یه وه ست به یه ک،

بهرده وامی به کرده ی نووسین بدن،

بۆیه لای پۆل ریکۆر «۱۹۱۳ -

کرده ی راقه بهرده وامه و

پیتی وایه نه وه ی داها توو کاتیک دین

دیالۆگ ده سازین و ریتیکه که ته و او

ده که ن، پیوسته ئه و نه وه یه ی که

دیت، که شی بۆ فه راهه م بکریت،

به لام له کراکه دا منی شیعر چۆن له

ریتیکه ی جوانی «سه نه م» هه و ره وانی و

خه یال و ویتنا کردن و سه رمایه ی

رۆشنبیری خۆی ده نووسیتته وه،

سه رمایه ی رۆشنبیری لای پیتور بوردیو

«۱۹۳۰ - ۲۰۰۲» سه رمایه یه کی

ره مزیه و له ریتیکه ی توانست و

لیتھاتووی و نه زمونی مه عرفیه وه

به ده ست هاتووه و وای لی دیت

که سه کانی نیو کۆمه لگا بایه خ و

گرنگی پت ده دن، واته منی شیعر له

ریتیکه ی هه ست و خه یال و جوانیه وه

هابیتوس و سه رمایه ی ره مزی

ده نووسیتته وه، ده یه ویت له ریتیکه ی

کلپه ی جوانی سه نه مه وه کراکه کانی

ناو سیستمی زمان به ره و له نه ج و

سه ما به ریت، به لام سه نه م تا دیت له

کۆمه لگایه کی کۆنترۆلکراو دا، بوونی

ره سه نی داگیر ده کریت.

به تاییه تی له لایه ن داووده زگا و

ریتکخراوه کانی ده سه لات نیو

کۆمه لگا وه، میشیل فووکۆ

«۱۹۲۶ - ۱۹۸۴» چه شنی مارکس

و ئالتۆسیر له شیوه و دیزاینی

ده سه لات ناروانیت که به شیوه یه کی

شاقوولی له سه ره وه بۆ نیو کۆمه لگا

دابه زبیت، به لکو ده سه لات بریتیه

له کۆمه لیک پیوه ندی هیزه کان، یان

تۆرئیکی تیکچرژاو له پیوه ندی

هیزه کان که به شیوه ی داووده زگا و

سه ندیکا و ریتکخراو و راگه یان دن و

نووسینگه ی جۆراو جۆر له کانگای

کۆمه لگا دا نیشته جین و له پیتنا

پاراستنی بهرژه و هندی تایبته تی
 بهرده و ام له مملاتی و کیبه رکیدان و
 فووکۆ له پیوهندی نیوان دهسه لات و
 زانین ده دویت و چۆن کۆمه لیک
 هیزی له ت له ت و پارچه پارچه کراو
 له پیوهندی گه لیکدان و بره و
 بهر هوشی کۆمه لگای کۆنترۆل کراو
 دهده و هه ژمونی دهسه لات
 دهسه پین، مه بهست نه ویه لای
 فووکۆ دهسه لات له هه موو کونج و
 که له بهر یکدا بوونی هه به، کاتیک
 «سه نه م» له نیو کۆمه لگادا ده که ویتته
 نیو تۆری ئالۆزی پیوه ندیبه کانی هیز
 و دهسه لات هه، چۆن له لایه ن سانسۆر
 و ره خنه گر و پیوانی راگه یان دنه وه
 ده چه و سینی ریت هه، ده شیت «سه نه م»
 به و هه موو جوانی به وه، بارستاییه ک
 بیت له خه یالی سیکسی.

پیتوایه خۆشیکیت دهروونی
کۆمه لگا، تاریخ و جوگرافیا
تۆیان گا
دهمت نا، پیتت نا، پاشت نا
وه سنی تۆیان
 منی شیعر له کراکه دا به
 هه سستیکی بوونگه رایبی و نیه یلست
 له چرکه ی نیستای جوانی و بوونی
 داها توو ده پروانیت.
هیق بکه وه سه نه م
خۆرتیکی نیر که خزاوه ته ناو
سکته وه
پیزه نوقته یه کی شلۆک که رزاوه ته
هه ناو ته وه
هیق بکه وه
پیوهندی دریزی جان و جانتا
پیوهندی خری سککه و ساک هیق
هیق بکه وه
نا ه سه نه م
خۆت و ناوه خۆت و هه وا
دوو جاری دی نه م قالاوییه -
تۆبیت و خوا

هیق بکه وه

دهقی کراکه له نا کاو کرده ی
 گپرانه وه ده پچر پیتت، به دوو دپیر
 ئامازه بو شه پۆلی شیعی «حه جم» و
 نه لفویتی شیعی زمانی ده دات:

ئه و کاته ی موکه عه ب پره له حه جم
ئاو و ناو زۆر ده سته ن

ئه لفویتی پرپه تی له خه تره ئه و کاته
وشه کان دوو جۆرن

رهش و رهش
ئه و کاته ی گیا ئاوسه به سه وز، تۆ

ته نه ا به خۆت پری

ده توانم بلیم چه مکی شیعرگه رایبی
 وه ک به شیک له کراکه دا ده ک ریت له
 ریکه ی بزاقی ریتم و گپرانه وه و
 دیالۆگ و گه مه ی زمانی و
 پارادۆکسه وه دیاری بک ریت هه لیه ته
 به شه که ی تریشی وه ک جه مسه ری
 نیستی تیکی لای وه رگره، «سه نه م»
 له رووی شه به قیبه ت و هیزی
 ئیرۆتیکیه وه له که سایه تی «مدام
 بو قاری» ی «فلۆبیر» ده کات، له
 رووی چپژ و جوانی جه سته وه له ژن
 و کچه کاره کته ره کانی رۆمانه کانی
 د.ه. لۆرانس، به تایبه تی «لیدی
 چاترلی»، «سه نه م» له نیو تۆری
 پیوه ندیبه کانی هیز و دهسه لات ی
 کۆمه لگادا کچیک ی سه د ده ر سه د
 ده سته مو کراو نییه، نه وه تانی
 هاو ریکانی چپژ له عه تری جلویه رگ
 و جوانی جانتا و بو نی پیستی شی
 ده کن:

هاو ریکه ت بیر له پیوهندی پیتت
و په یف و

به یناویه ی نیش چه مکی چینی
ئیلیتریشین ده کاته وه، که له ددانه

فلچه کانی ره خنه گره وه نه هاتن،
نه ک ده ق

دهقی کراس و دوگمه ی هاو ریکه ت
ده کاته وه

ره خنه گر

کارکردن له سه ر جوانی به کانی
 روخسار و جه سته ی «سه نه م» به
 ستایلیکی هیمایین به رده و امی به
 کرده ی نووسین ده دا و جۆرتیک له
 هه سه رت و سوئی له گه ل خۆیدا
 هه لده گ ریت:

من قبوله م
چ غه مگینم وه ک له حه له ب بارم

هه بی
له سه ر قه ند کوژر ابیتم

من قبوله م
دنیا که مه و پیتت ناوتر

پرچت فۆرمی قه سیده وه و بو
دیتنی چاوم چاوتر

به لام هه میسان هه ز و
 ئاره زوویه کی ئیرۆتیک ی چه شنی
 کراک و هه شیش ئاویته ی نیو کۆبی
 رسته شیعی به کانی ده بیت:

(لوس رانه کانی راده گات و
ده سته گانم پال ده کشن)

ئه و خه و نا نه م خۆش نه وین هیشتا
نه نووستوم.

چهند دژاره له م گه رمینه
له عه تیه

ته ته ریکی غه ربانی تی ناکه وئی)
ئیتتر دهقی کراکه له ریکه ی

کۆمه لیک ئایکۆن و هیمو
ده سته واژه ی لاهووتیه وه، گو تاریک

ئاراسته ی نیشتمان، جوانی و
شکسته کانی سه نه م ده کات و شیعر

خۆی له رستیک هاو دژی و
پارادۆکسدا ده دۆزیتته وه، بیابان،

ده ریا، خۆر و سیبه ر و خه ون و
پاستی، ئاسمان و زه وین، رووناکی

و تاریکی، ئامرازه کانی ریزمان، کار
و کارا و جینا و...

نیشتمان کلاوه که ی لار دانه تی و
بوخارا بی یان سه مه رقه ند

ئەسفەهان بىي يان قەندەھار
 كەچى «سەنەم» شىكۆل و شىئەى تر
 وەردەگىرئىت و «ژيان لە زەمىلەكەبا
 سىس ئەبى و»
ژىئىكى گولفرۆشت نەدىوھ؟
 زەمىلەكەى لە باوھىشاو
 دەستەكانى پەرائتەزى گولەكانە
 من پىياوى ئازام زۆر دىوھ
 كەچى ژيان لە زەمىلەكەما سىس
 ئەبى و.

دەقى كراكە لە بەشەكانى دواییدا
 كۆمەلەئىك رستە و دىپى و
 دەستەواژەى شىعەرى بە فۆرمى كۆن
 دەپرېوھ و تىیدا بايەخى بە كىش و
 سەروا داو، بۆ نمونە:

دنيا كەمە و زەوى غوبار
خوئىت فەرەقە و خەلتانى ژار
 دەشپىت ئەم حالەتە فەراھەمكردنى
 كەشۆھەوايەك بىت بۆ دەركەوتنى
 كەسايەتى «سەسەن» كە دوایىن
 بەشى كراكە بۆ ئەم كەسايەتییە ديار
 نەماوھ تەرخان كراوھ، سەسەن
 كەسپكە بەر لە نەمانى شىعەرى
 كىش و سەروادارى نووسىوھ،
 ھەلبەتە شىعەرى كراكە لەم بەشەدا بە
 تەواوى روو لە ستايلىكى روون و
 شەفاف دەكات و رووى لە شەپۆلى
 شىعەرى حەجم و شىعەرى زمانى و
 ستايلى ھىمايىن وەردەگىرپىت و
 راستەوخۆ گوزارشت لە مەينەت و
 تراژىدىيى ژيانى سەسەن دەكات،
 بەلام با بزاین سەسەن كىيە؟ ئەگەر
 لە چوار بەشە بەرايىيەكەى كراكەدا
 گوتارىكى شاراوھ لە پىگەى
 جوولەكانى رىتم و وینە و توخمى
 شىعەرگەرايىيەوھ ئاراستەى
 جوانىيەكانى «سەنەم» كرايىت، ئەوھ
 لەم بەشەدا مەينەت و تراژىدىيى
 مەرگى سەسەن سەرتاسەرى فەزای
 ئەم بەشەى داگرتووھ و بالى بەسەر

زمان و ستايلى نووسىنىشدا
 كىشاوھ.

من كراسە قەيتانىيەكەت دەگەپىم
كە وشە كەتانىيەكان و
گولە سىگارەكان قاپوورى
فیشەكەكان بۆ بۆنىكى تۆ حەسەن..
مناليمان لەگەرەكە پەرتەكانى
شارا
لە پەرائتەزە ئابوورى و
پرتووكاوەكانا

پاونرا بوو حەسەن
داو نرابوو حەسەن
 دەشپىت «سەسەن» يەكئىك بووبىت
 لە ھاوړى نزيكەكانى رەزا عەلى
 پوور لە يەكئىك لە كووچە و
 گەرەكەكانى مەريوان و سەقز، بانە،
 يان سەن، بەيەكەوھ گەورە بووبىن،
 دەشپىت سەسەن مەروڤئىكى سادە و
 ئاسايى نەبووبىت، مەروڤئىكى
 رووناكبىر و رىنىشانەدر، كلىلى
 جوانىيەكانى جىھانى شىعەرى بە
 رەزا عەلى پوور ناساندبىت، لە
 روخسار و شىئەى جوانىيەكانى
 «سەنەم» يەش دوایىت و زەينىيەت و
 روانىيى ھاوړىكانى دەورەبەرى خۆى
 رووھ و جىھان و جوانى فراوانتر
 كەردبىت لىرەدا گۆرانىيەكى مىللى
 توركمانىم بىردەكەوتتەوھ و دەلئىت:
 كۆر ئۆلەسەن سەسەن، يەپايالغوز
 قەلەسەن داغلەرا سالدومانى، سان
 يالغوز قۆيدوو مانى، دواى نەمانى
 سەسەن، توانست و بەھرى شىعەرى
 لای رەزا عەلى پوور روو لە گەشە و
 پەرسەندن دەكات، بەلام سەسەن
 وەك ئەوھى كانىلەى «كاستالىا»ى
 شىعەر بىت، بەشپىك لە نەپتىيەكانى
 ئەم ژانرەى بۆ ھاوھلەكانى شى
 كەردبىتەوھ، كەسايەتى سەسەن لەم
 دەقەدا ھاوكات ھىماى جىھانىكى
 لىئوانلىئو لە نىگەرانى و ھەستى

جوانى و تراژىدىيى شىعەرە،
 ھەستىك يارى بە سىستەم و سىياق و
 ئايرۆنىيەتى زمان دەكات و بەرانبەر
 بە بوون و مەرگ و جوانى، روانىن و
 دنيايىيەكانى دەنووسىتەوھ:

پاش تۆ ئىتمە
ئىتمە پاش تۆ بووينە شاعىر
 كراكە لە دەسپىكى نووسىنەوھ
 پەيامىكى شاراوھى تراژىدى
 ئاراستەى جىھانى نووسىن دەكات،
 پەيامەكە بەشپىكى پەيوەستە بە
 جوانى ناوازەى سەنەم و
 شەكستەكانىيەوھ، بەشەكەى ترى بە
 مەينەت و بەسەرھاتەكانى
 «سەسەن»ەوھ، شىعەر چىيە؟ زمانە و
 جۆرىكە لە بىرکردنەوھ و دەپرېنى
 «دازاين»، لەنىو جىھاندا دەژى و
 بەدلەپاوكى و نىگەرانىيەوھ
 گۆرانىيەكى ئۆنتۆلۆژى بۆ ئەويدى
 دەلئىت و ھەر لەوياش لەنىو دەچىت،
 لە كراكەدا سەسەن مەروڤئىكى ئازا و
 جەسور و جەربەزەيە، تاتوو و خالە
 كوتراوھكانى سەر بازووى بە شىعەر
 دەچوئىرئىت. سەسەن ئىستا جگە لە
 يادەورىيەكى سپى، شتىكى تر
 نىيە، ئاماتۆرە غەمگىنەكەشى دواى
 نەمانى جوولە و جوانىيەكانى لە
 دەست داوھ.

تۆ يەكەمجار شىعەرت وەك خالە
كوتراوھكانى سەر بازۆلەت
تۆ يەكەمجار جگەرەت وەك
ھەناسە گىردارەكانى سىنگت
تۆ يەكەمجار قاقات وەك دەشت و
قاچە ئاماتۆرەكانت

ئىتمە كاولتر لە سەگ و ئاوەدانتر
لە زىلدانەكان
عارەق و عارەقەمان كەشف دەكرد
دەلخۆشتر لە دامەزرانى خوشكە
كارمەندەكەى تۆ و

برا قاچاخچیه کەمى من

لیره رهزا عەلى پوور راسته وخۆ
کۆمه لێک حاله تى که سیتی و
شه خسی ده خاته روو، بهینه ت و
مه حه بیه تى که سایه تى حه سەن وای
لێ ده کات به راشکاو لێ پێوه ندییه
خانه واده بیه کان بدویت و پرسه
خیزانییه کان تیکه ل به جیهانی
شیعر بکرتین.

حەسەن لە دەستپێکی کراکه دا
هێمای داهینان و جوانییه، یان ئەو
هێزه شاراو ده بیه که درێژه به کردی
نووسین و به و «بارا» ده دات،
هاوکات قاسیدیکه جیی متمانه به،
ئەو دهنگی «حەسەن» به له ده قتیکی
پۆلیفۆنیدا داوا له منی شیعر
ده کات، درێژه به نووسینی
جوانییه کان بدهم،

درێژه به جوانییه که ت

بهو بارا بده

ناکهان ته سادف

پیاویتی کافیتر

مالاوا

بهو بارا جوانییه که ت درێژه بده

حەسەنێ جوانه مه رگ، وه همی تکه
سه رجەم جوانییه کانی شیعی لێ
خۆیدا کۆ کردووه ته وه و مرۆ قتیکه
خاوهن ههستیکی شارستانی بروای
به نازادی و پیکه وه ژبان و ریزگرتن
له جیاوازییه کان و کۆمه لگایه کی
رهنگاو رهنگ هه بووه، حه زى ده کرد
چیت له جوانییه جوړا و جوړه کانی
جیهان بیهیت.

که وت گه و ره بین له به غدا وه

خهون ئەهینین بۆ هه مومان

که وت گه و ره بین له

ئهسته مووله وه سینه ما و

که وت گه و ره بین له تاران و

قهنده هاره وه

تار و قه ند و شه قام ئەهینین

به لام «دهسه لات» .. می شیل
فووکۆ گوته نی زنجیره بیه که له
پێوه ندییه کانی هیز و له کانگای
کۆمه لگادا نی شته جییه و له ریگای
دام و ده زگا کانه وه به رژه وه ندی و
هه ژموون و ئایدیۆ لژیای ده پار تیزیت
و کۆمه لگایه کی کۆنترۆ لکرا و
دروست ده کات، دهسه لات هه می شه
دژی خه ون و روانین و هزر و
دنیا بینه قوول و جوانه کانی
«حەسەن» به و هه می شه نازادییه کانی
تاک پیشیل ده کات و خه ونه
جوانه کانی له خشته ده بات، حەسەن
له کراکه دا قوربانی هزر و دنیا بینه
قوله کانییه تى، شیعی تکی
نه نووسراوه ..

ئه یانزانی تو شیعی ر نا،

ئه لفرییه کی مه منوعی

دوای دیار نه مانى حەسەن ..

سپهه مجار هیچمان نه زانی جگه

له بیره وه رى

یاده وه ریه کانی «حەسەن»
خه میکی قوله و پانتایی ده قی
کراکه ی به ته وای داگیر کردووه.

پاش تو حەسەن

ناه حەسەن که س تو نانسى

هاورى

ویده چن تو نه بووى

خه ونیک بووى

له م شیعه ردا ئەقمینی

ده شیت ئەم خۆیندنه وه بیه من بۆ
ده قی کراکه، خۆیندنه وه بیه ک بیت و
که سیتی تر بیت و له ریگه ی
خۆیندنه وه بیه کی تره وه خۆیندنه وه که
هه لبه وشینیتیه وه، چونکه ده قی
شیعی خاوهن جیهانیکی کراوه ی
زمانییه و کرده ی راقه و راقه کاری
تیدا ناوه ستیت و وه رگر دوای هه ر
خۆیندنه وه بیه که به شیک له
ئیسستیتیکا و ده لاله تى داخرا و

واتای نه گو تراوی تیدا ده دۆزیته وه،
پروسه ی شیعی کرده بیه کی لیل و
نالۆزی ناگاییه، چه مکی جوانی له
کراکه دا گزنگه و له خۆری رو خسار و
جهسته ی «سه نه م» به وه هه لده قولیت
و لیلی و تار تکی سیستمی زمان
رۆشن ده کاته وه و منی شیعی له
ریگه ی هه ست و هزر و خه یاله وه،
بوونی وشه بارگاو ی ده کات و
هابیستوس و باکگراوند و
دنیا بینه کانی ده نووسیتیه وه، به لام
نووسینه وه بیه که سه ر به زمانی
نهسته، چونکه لای «لاکان» ناخود
ئاگا فۆرمی زمانه، که واته ئەم
ئه زموونه ی «رهزا عەلى پوور» که
ده که ویتته دوای ئەزموونی «قالییه ک
ده ناسم له هه رچی گولیه تى
ماندووه»، ده کرت به گۆرانییه کی
«ئۆنۆلۆژی» بچو تیریت که «دازاین»
له ریگه ی رستیک پارادۆکس و
ئایرۆنیه تى زمان و یاری و گپرا نه وه
و دیالوگ و هه ست و هزر و خه یال و
خولیا ی فەردانییه ته وه ده یچریت و
ئاراسته ی جیهان و جوانی و رهوشی
تراژیدیای ده کات، چونکه هه موو
جوانییه که له بنه رتدا هه لگری
جوړیک له تراژیدیای شاراو بیه.

سه رچا وه:

ناوی کتیب: کراکه.

با په ت: شیعی.

ناوی نووسەر: رهزا عەلى پوور.

ناوه ندی چاپ و بلا و کردنه وه ی

گوتار - سه قز.

سالی چاپ: ۲۰۱۶.